

[Finansministeren.]

som om han var ramt af noget — jeg blev ikke rigtig klar over, hvorvidt det var af „Social-Demokraten“'s artikel eller af mit spørgsmål til det ærede medlem hr. Baagø-Hansen. Det ærede medlem hr. Baagø-Hansen sagde, at det ærede medlem hr. Aksel Møller havde svaret klart på det spørgsmål, jeg havde stillet til det ærede medlem hr. Baagø-Hansen. Det kan kun glæde mig, at det ærede medlem hr. Baagø-Hansen var tilfreds med det svar, der blev givet. Jeg må måske have lov at stille et uddybende spørgsmål. Jeg forstod nærmest det ærede medlem hr. Aksel Møller sådan, at han mente, man fra det konservative folkepartis side måtte have lov at anlægge sit personlige, selvstændige økonomiske skøn over, hvor meget der ialt kan ydes til tjenestemændene. Hvis det er rigtigt, må det betyde, at vil man give noget mere til de højest lønede tjenestemænd, så bliver den samlede udgift større. Det vil jeg ikke afskære det konservative folkeparti fra, det kan jeg vel iøvrigt heller ikke. Nu er sagen imidlertid ganske klar: de konservative mener altså, at vi har råd til større udgifter på dette område i øjeblikket. Heroverfor er det da, at jeg vil gøre opmærksom på, at det rimer meget dårligt med det konservative folkepartis stillingtagen til statsfinanserne i al almindelighed, idet dette parti dels gennem det ærede medlem hr. Weikop i dette øjeblik fører en ret stærk kamp for at nedsætte statens indtægter ved at kræve omsætningsafgiften aftrappet og dels taler højt om, at man kan forvente et valutaunderskud i fremtiden. Jeg synes, der er meget lidt sammenhæng mellem disse forskellige standpunkter.

Til det ærede medlem hr. Arnth Jensen vil jeg sige — det sagde jeg allerede i første omgang — at jeg gav ikke partiet venstre alene skylden for, at 1946-loven ikke havde kunnet virke så godt, som man havde tænkt sig, jeg nævnte udtrykkelig — det sagde det ærede medlem hr. Baagø-Hansen også — at de forudsætninger,

man lagde til grund dengang, ikke var blevet opfyldt. Vedrørende tjenestemandsgoderne tror jeg, det ærede medlem misforstod mig, men det kan være, jeg ikke har udtrykt mig klart nok. Jeg sagde, at tjenestemandsgoderne har stor betydning for tjenestemændene, men at der vel ikke er sket en sådan udvikling i tjenestemandsgoderne i de sidste to år, at man herfra kan hente argumenter, der kan øve indflydelse på lønforhandlingerne vedrørende det løntillæg, der skal ydes efter udviklingen i disse to år.

Det ærede medlem hr. Baagø-Hansen mente, at der var stillet krav fra CO I om, at elever og medhjælpere ikke skulle med. Det er ikke tilfældet; det, jeg spurgte om, var, om CO I og lærerorganisationen var interesseret i dette forslag. Det sagde man, at man ikke var.

Endelig mente det ærede medlem, at uddannelsen skulle have betydning for tjenestemændenes aflønning. Ja, ærede medlem, det skal den rigtignok. Jeg har ikke noget ønske om, at alle tjenestemænd skal have ganske samme løn, det skal det ærede medlem ikke været bekymret for. Men det har de jo heller ikke nu, der er en betydelig forskel. Det, det ærede medlem argumenterede med, var, at man her ved lønforhøjelserne, hvor man sammenlignede med, hvad der er givet i overenskomsterne, hvad der gives i det private erhvervsliv, skulle tage særligt hensyn til uddannelsen. Det er noget, der kan diskuteres, når man taler om nivelleringen. Jeg tror, at dette spørgsmål om uddannelsens betydning hører i høj grad hjemme i lønningskommissionen.

Til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen vil jeg sige, at jeg misunder ikke pensionisterne, tværtimod. Når der ude omkring i landet fremsættes kritik af den høje pension, staten giver, søger jeg altid efter bedste evne at forklare, at tjenestemændene for det første ikke får del i den aldersrente, som de betaler skat til, dernæst, at de betaler til resten af deres pension et bidrag, som måske ikke dækker det